

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cautela Confessarii Pro Foro Sacramentali Occasione
Decretorum S. M. Alex. VII. Innoc. XI. Et Alexandri VIII. ...**

Matthaeucci, Augustín

Francofurti Ad Moenum, 1711

§. XII. Impedimentum ligaminis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40684

Metus, etiam reverentialis, incusus à Parentibus, vel Tutoribus, dum est coniunctus cum probabili timore verberum, & quod rigide quis sit tractandus, nisi Matrimonium contrahat, Matrimonium annullat.

§. XI.

Impedimentum Ordinis.

64. **O**rdines maiores dirimunt Matrimonium ex jure Ecclesiastico, Trident. sess. cit. canon. 9. ubi: *Si quis dixerit Clericos in Sacris Ordinibus constitutos, vel Regulares, castitatem solemniter professos, posse Matrimonium contrahere, contractumque validum esse, &c.* Anathema sit.

65. Quæritur, *Titius, invita, & reclamante Uxore (vel putans ipsam esse defunctam) Ordines maiores suscipit, petitur, an teneatur Uxor petenti debitum reddere?*

Resp. Affirmative, quia non potest, præjudicare juri, quod ex justitia Uxor habet in corpus ipsius; sed ipse petere non potest. Nec Ordo invalidat Matrimonium, etiam consummatum, prius ritè, & legitiu[m] contractum, quamvis impedit, ac dirimat contrahendum, ut exprelse text. in cap. *Antiqua de voto, & voti redemp. inter Extravag. Joan. 21.* Et si irregularis, si, Uxore non consentiente, Ordines suscipit: *ibid.*

§. XII.

Impedimentum ligaminis.

66. **I**mpedimentum ligaminis, est vinculum prioris Matrimonii legitimi,

quo durante, posterius Matrimonium est invalidum: nam qui corporis sui foeda-tem non habet, non potest ejusdem potestatem alteri tradere.

67. Quæritur, *Petrus, maritus Bera pluribus annis vivit absens à Patria, Uxor i[n] uorans, an vivat, an non, petit ad Confessario instrui, an possit transit ad secunda vita, quid Confessarii dicterit?*

Resp. Quod non potest: ex cap. In presentia de Sponsalib. ubi, exiguit certitudo de morte propria viri. Ratio est, quia non debet se exponere periculo adulterii, cui exponitur ducento alterum. Nam concubitus ipsius cum altero, si interea vivat conjux absens, est adulterium. Unde dicit Piasc. *prax. part. 2. cap. 4. art. 4. num. 29.* quod non sufficiunt semiplene probationes de morte absentis: nec sufficit expectatio quinquennium, vel spatium longioris temporis, sed deber apudere certitudo moralis mortis, sicutem per vehementes presumptiones: ut, quod navis, in qua navigabat, passa sit naufragium, & omnes cum ea perierint, & similes.

68. Sed quæritur, *Berta acceptis a testimonis fide dignis & priorem maritum esse mortuum, & prædicto ducit Patrum, sed postea ejus prioris patr. dicit, petitus, an teneatur ad primum credere?*

Resp. Affirmative; nam cum secundo Matrimonium est nullum, id est ad primum redire tenetur, capo Dominus de Secundis nuptiis.

69. Quæritur, *Berta sine moraliteritudine, & sufficienti probacione de morte prioris conjugis transit ad secundam*

cendas nuptias, petitur, an valide, & an licet?

Resp. Illicite transit; sed validè contrahit, si reverā tempore, que contraxit, prior coniugus erat mortuus. cap. Dominus de secund. nupt.

70. Sed quāritur, an possit debitum petere, & petenti reddere?

Resp. Reddere tenetur, sed exigere nequit: ut exp̄r̄s̄ textus: ubi h̄c sunt: si verò aliquis, vel aliqua id h̄aletenus non servavit (non curans certificari) & de morte prioris coniugis adhuc sibi astimat dubitandum ei, que sibi nupst, non denegat debitum postulanti, quod à se tamen neverit nullatenus exigendum.

§. XIII.

Impedimentum publica honestatis.

71. **P**ublica honestas est propinquitas quedam, orta ex validis sponsalibus de futuro, vel ex Matrimonio rato, non consummato. Quae solet dici justitia publica honestatis: quia ob publicam honestatem, & decentiam, justum est impedire Matrimonia inter personas, quae sibi invicem propinquæ factæ sunt per sponsalia, vel per Matrimonium ratum.

Istud Impedimentum dirimus Matrimonium oritur ex sponsalibus de futuro à principio validis, licet fuerint postea dissoluta, ob superveniens aliquod impedimentum. Quare dum Petrus per verba de futuro celebravit sponsalia valida cum Berta, dum postea, vel morte, vel mutuo consensu dissolvuntur, non potest ducere

Mutibanci Cautela Confess.

ullam, quæ sit conjuncta in primo gradu cum ipsa Berta. Nam iuxta Trident. sess. cit. cap. 3, publica honestas ex sponsalibus validis proveniens, limitatur ad primum gradum.

Quod, iisdem dissolutis sponsalibus, impedimentum publica honestatis remaneat, habetur resolutum à Sacra Congregatione Concilii apud Fagnanum in 4. ad cap. ad audiendam de sponsalibus numer. 29. ut infra: Et novissimè jubente D. N. propostum fuit in Sacra Congregatione Concilii: An sponsalibus, valide ab initio contractis, deinde mutuo consensu dissolutis, sit sublatum impedimentum iustitia publica honestatis? Et plures proposito dubio, ac mature examinato: tandem sub die 6. Junii 1653. Eminentissimi Patres in antiqua ejusdem Congregationis sententia conscientes, censuerunt non esse sublatum. Cujus sententiae una cum rationibus, hinc inde deducitis, & recentioribus ejusdem Congregationis in hac materia responsis, facta relatione ad Sanctissimum: Sanctitas Sua die 10. ejusdem Mensis, predictam Congregationis resolutionem probavit, eamdemque jussit in dubium deinceps non revocari.

Et hinc patet, hoc impedimentum ita esse perpetuum, ut nec morte, qua dissolvuntur sponsalia, dissolvatur, cap. Si quis desponsaverit 23. quæst. 2. Impedimenta enim semel contracta non dependent à contrahentium voluntate, sed ab instituto Ecclesie, quæ voluit esse perpetua, ut ex dictis patet. Vide infra §. 16. num. 94.

(Ccc cc)

§. XIV.